

Nicolaus Schütze

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Nicolaus Schütze/ I. U. D. & Profess. Ad Exequias Quas ... Dn. Joanni Danckwarten/ Civi apud nos primario, Marito suo desideratissimo vidua moestissima paratas cupit, Omnes omnium ordinum Cives Academicos amice ac officiose invitat

Rostochii: Kilius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777439662>

Druck Freier Zugang

Schütze, N.,
in
J. Danckwart.

Rost. 1651.

13.

PROGRAMMA

qvo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

NICOLAUS Schütze/J.U.D.

& Profess.

AD EXEQUIAS

QUAS

Viro honestissimo atque integerrimo

DN. JOANNI Saneffwarten/

Civi apud nos primario,

*Marito suo desideratissimo vidua mestissima
paratas cupit,*

Omnes omnium ordinum Cives Aca-

demicos amicè ac officiosè
invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typog.

Anno M. DC. LI.

68.

Non est timendum, quod nos
liberat ab omni timendo, ait
Tertullianus, Scriptor
eruditissimus, & in quo
nullus apex est non cum
cura positus, ut quo pa-
cto alii inopiâ, hic abun-
dantiâ literarum peccare
nonnunquam videatur.

In eandem sententiam B. Ambrosius *Mors*, ait
qua copula corporis. Et anima separatur, non formida-
bilis, non timenda est, cum discessio quadam vide-
tur esse, non pena: non metuenda fortibus, desideran-
da sapientibus, expetenda miseris. Hinc illa Mercurii
Trismegisti expensio est, impudenter ac impe-
ritè facere, qui ob mortem, ceu malum aliquod,
inhorreat, quæ clarius contuenti aliud nihil sit,
quàm ægroti corporis dissolutio: Corpus autem
tuum interire, cum non amplius satis sit ferendo
homini, tum enim accedere mortem dissolutri-
cem ejus compagis, & corporeorum sensuum
abolitionem. Neq; ea doctrina inconueniens
divinis etiam oraculis est, ubi hominis corpus
alloquitur DEUS: *μη εἶ, καὶ ἐς γῆν ἀπολεύσῃ*, Quæ
senten-

sententia velut Judicis Dei instituit mortem,
altera autem *ἡ δὲ τῆς ὑπὸ κέρους χεῖρος ἐὶ θάνατον ἀπελευθερώσασθαι*,
eandem destruxit, ut credentibus DEO non
solum nullus metus sit mortis, verum ipsa etiam
mors nulla, abolita quippe per CHRISTUM
conservatorem nostrum, Mortis autem tantum
timorem non aliud facit magis, quàm quod Lar-
vam ejus nunquam rectè aut cum diligentia
inspiciamus: quocunq; enim loco res nostræ
sunt, cùm nimio opere eam semper abhorreamus,
nunquam cognoscimus. Quare meditandam
eam sacræ literæ suadent assiduè, quippe cui vi-
res nulla alia res suppeditet magis, quàm quod
parùm attentè eam consideremus, cujus tamen
usq; adeò meminisse debemus, ut in perpetua
memoria velut singulis momentis commoria-
mur. Ita fiet ut eam non habeamus loco portenti
alicujus, sed beneficii singularis, ideò miserrimis
ac infinitis calamitatibus nostris divinitus in-
dultam, ut iis aliquando finem futurum certie-
res simus. Quem & Noster JOANNES Danck-
wart/ Deo ita volente ac jubente, feliciter nunc
attigit. De quo ut rectius vobis constet, te-
nendum est, Eum natum esse heic Rostochi
anno clō 15 XCII. ex honestissimis Civibus,
JOANNE Danckwarden/ & ANNA Witten/ quæ

anno cl^o l^oc XXXV. morte sua functa est: at-
 que ab iis pro fortis suæ conditione liberaliter
 educatum. In Scholam autem & disciplinam
 traditum rudimenta doctrinæ Christianæ, scri-
 bendi ac computandi artes hausisse celeriter &
 probè. Et quia ad mercaturam ac negotiationes
 animus ejus ducebatur, tantum absuit ut Paren-
 tes ab instituto revocarent eum, ut potius omni
 conatu pro virili suâ juvarent. Cum esset an-
 norum sex & viginti, anno cl^o l^oc XVIII. con-
 jugem duxit IL S A B E N, virginem lectissimam
 JOACHIMI Boffen / Civis Rostochiensis fi-
 liam, nunc viduam mœstissimam. Cum quâ sua-
 vissimè vixit annos quasi XXXIII. liberosq; ex ea
 vidit XVIII. utpote masculos, X. & de sequiore
 sexu VIII. Ex quibus tres filii, totidemque filia
 fatis concessere. Supersunt filii VII. & quinque
 filia. Quos rectè ac probè erudiri atque institui,
 ut bonus ac pius pater, summopere semper la-
 boravit. E superstilibus ANNA DN. JOACHI-
 MO Wilsen Civi ac negotiatori apud nos; MAR-
 GARETA DN. Holtkampen Civi ac mercatori,
 viro solerti ac spectato, Orphanotrophii apud
 nos Præfecto, auspiciis satis felicibus nupsere. E
 filiis JOANNES, Civis ac mercator apud nos
 matrimonium iniit cum WENDULA Schmitz
 Des/

Des/ Glous Schmiedes ædi Marianæ olim præ-
fecti filia; JOACHIMUS SS. Theologiæ studio
operam dat ita quidem, ut studiosi atque indu-
strii hominis laudem facile mereatur. HENRI-
CUS qui mercaturam facere constituit, ante ali-
quot hebdomadas à Parente domum vocatus
cum cæteris in mærore maximo & luctu versa-
tur. Menses facti sunt novem quum de languore
ac ægritudine queri & plane decumbere cepit,
Ac quamvis in tempore Medicorum cura adhi-
bita fuerit; incassum tamen omnis eorum abiit
opera, irritaque fuit. Quod cum ipsum minimè
fugeret, ita comparavit animum, ut quando-
cunque visum esset vitæ arbitro, vocantem ducen-
temque ipse sequeretur, Præcipuè ministrum
verbi pridie emortualis diei accersendum cura-
vit, ut impetratâ peccatorum veniâ receptoque
viatico salutari promptius hilariusque excedere
rebus humanis posset. Quâ in re quâ contritio-
ne animi, quibus suspiriis devotissimis suis par-
tibus functus sit, dici non potest. Obiit d. XX.
Novembr. circa VII: & VIII, vespertinam, inter
medias preces, placidissimo lenissimoque fini-
tus obitu: LXum annum agens, felix nuptiis &
prole tam numerosâ quàm egregiâ ac præclarâ:
felix denique obitu quoque, quem tranquillum
A 3 & qua-

& qualem quisque exoptare queat, consecutus est. Pietatem coluit sedulo: Honesti ita fuit studiosus, ut ejus curam utilitatibus suis & divitiarum studio semper postponeret. Laborum non modo patientissimus semper fuit; sed & maximè amans. Ab omni ambitu liber; rerum suarū tantū satagens, de alienis minus laboravit. Si quibus tamen prodesse posset suā operā, id perlibenter & sedulo fecit. Ædi S. Georgio sacra bonā cum fide & industria præfuit. Morbi molestias patienter tulit, atque assiduè petiit à DEO, ut se solveret, & in æterna tabernacula transferret. Ubi nunc procul dubio anima beata agit, procul à gurgite flagitiorum, volutabro vitiorum, quæ hodie Seculum vocantur. Corpus ejus reparabit DEUS & resuscitabit ex morte tanquam ex quiete, atque in ordinem suum reducet, eo ipso momento, quo machina rerum cæterarum non in somnum sed in interitum solvetur. Atque hæc quidem de nostro DANCKWARTO commemoranda nobis fuerunt.

Nunc cum ad H. I. postea efferendus, & sepeliendus sit, vos adhortamur, CIVES ACADEMICI, ut eas exequias frequenter velitis celebrare. Digna ea res pietate vestra est, digna humanitate. Inter eundem mortalitatis quoque vestrae
eritis

eritis quidem memores, sed nec simplicem modo mortem, verum & tres omnino ejus velut species diligenter considerabitis. Quos tribus mortuis in Evangelio scite componit sagax & erudita vetustas. Sic enim Episcopus ille, auctor certe optimus, & testimonio asserendæ veritatis dignissimus, Homiliâ super historiam Lazari: *Tres*, inquit, *mortuos Dominum suscitasse legimus. Filiam scilicet principis Synagoga, in domo. Filium mulieris viduæ, extra portam civitatis, & hunc Lazarum in sepulcro quatrIduAnum.* Per hos autem tres mortuos tria mortis genera significantur. Moritur enim homo prava & illicita cogitando, moritur male operando, moritur in peccatis perseverando. Cum cogitas aliquid agere quod non licet, mortua est anima tua, sed in domo adhuc, & in occulto jacet mortua, quia latet peccatum & nondum divulgatum est. Si verò cogitationem ad effectum perducas, non solum mortua est, sed jam etiam extra civitatis portam elata, & per peccatum ab Ecclesia separata, & perditioni proxima est. At verò ille qui peccatum aliquod magnum commisit, & multo tempore in illo perseverat, non solum mortuus est & sepultus, verum etiam jam foetet, quia ejus turpissimam famam circumquaque audire abhorret. Omnes tamen hos suscitât Jesus, si à peccato cessent & ex

corde

corde pœniteant. Hæc ille admodum appositè.
Vos CIVES literarii, curatius hæc domi animis
vestris perpenderis. P. P. d. XXV, No-
vembris. Anno clō lccLI.

*Conventus fiet in Aed. B. Virgini sa-
crâ ad H. l. pomeridianam.*

eritis quidem memores, sed nec
dò mortem, verùm & tres omnin
cies diligenter considerabitis. Q
tuis in Evangelio scitè componit
vetustas. Sic enim Episcopus ille,
timus, & testimonio asserendæ v
mus, Homiliâ super historiam L
quit, mortuos Dominum suscitasse lo
licet principis Synagoga, in domo. Fi
dûa, extra portam civitatis, & hum
pulcro quatrduanum. Per hos au
tria mortis genera significantur. M
prava & illicita cogitando, moritu
moritur in peccatis perseverando. C
agere quod non licet, mortua est ani
mo adhuc, & in oculto jacet mortua
tum & nondum divulgatum est. Si
ad effectum perducas, non solùm m
etiam extra civitatis portam elata
ab Ecclesia separata, & perditioni p
verò ille qui peccatum aliquod magn
multo tempore in illo perseverat, non
& sepultus, verùm etiam jam foete
simam famam circumquaque audi
nes tamen hos suscitât Iesus, si à pe

the scale towards document